

РЕШЕНИЕ

№ 7016

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **8150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно- осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Млечен дол“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, с адрес за кореспонденция: [населено място], област С., [улица], представявано от управителя Х. П. срещу Решение № ПО-77/10.08.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите- С. /ТД на НАП/, с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001987/21.07.2023 г. /ПНПОМ/, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

В жалбата са изложени доводи, че оспореното решение е незаконосъобразно, немотивирано и противоречи на целта на закона. Твърди, че не е налице соченото от органа съществено затруднение при събиране на очакваните задължения от ревизията. Смята, че в конкретния случай се е стигнало до свръхобезпечаване в нарушение на чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Моли съда да отмени като незаконосъобразно обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, както и да укаже на съответния публичен изпълнител да вдигне изцяло наложените на дружеството запори.

Жалбоподателят, редовно призван, в о.с.з. не се явява и не изпраща представител.

Ответникът- Директорът на ТД на НАП С., редовно призван се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд- София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намира за установена следната фактическа обстановка:

Предмет на оспорване е Решение ПО-77/10.08.2023 г. на директора на ТД на НАП- С., с което е потвърдено ПНПОМ с изх. С230022-039-0001987/21.07.2023 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от М. П.- старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция "Събиране".

С искане за предварително обезпечаване на задължения и налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПОМ/ № Р-22221023002309-039-002/13.07.2023 г. е направено предложение да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на задълженията на „Млечен дол“ ЕООД, които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221023002309-020-001/20.04.2023 г. Посочен е очакваният размер на задължението – 259 809,00 лв., в това число главница в размер на 243 991,00 лв. и лихва в размер на 15 818,00 лв., изчислена към 13.07.2023 г. В хода на ревизията има издадено ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001548/08.06.2023 г. в общ размер на 51 234,00 лв. с което са наложени предварителни обезпечителни мерки, а именно - запор върху МПС:

- “Товарен автомобил, рег. Јва С., марка „Т.“, модел „Т.“, с рама № 5TFAY5F18GX54377I, дата на първа регистрация 08.08.2016 г., застрахователна стойност 40 000.00 лв.:

- “Товарен автомобил, рег. [рег.номер на МПС], марка „Скания“, модел „Р 380 ЛБ“, с рама № XLER6X20005141210, дата на първа регистрация 08.05.2006 г., застрахователна стойност 23 000.00 лв.

Във връзка с постъпило мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с вх. № Р-22221023002309-039-002/13.07.2023 г., с което се иска дообезпечаване на задълженията е издадено процесното постановление с изх. № 0230022-023-0001987/21.07.2023 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с което са наложени предварителни обезпечителни мерки, а именно: Запор върху налични и постъпващи суми по банкови

сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ /доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 196809,00 лв. Изпратено е запорно съобщение до банката с изх. № 0230022-003- 0042740/21.07.2023 г., като е върнат отговор, че е наложен запора и наличността по сметката не е достатъчна за покриване на сумата, посочена в съобщението.

Срещу постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подадена жалба по административен ред, доводите в която са идентични с тези в настоящото производство. Административният орган е разгледал жалбата и приложените към административната преписка доказателства, в резултат на което е потвърдил ПНПОМ с оспорваното в настоящото производство Решение № ПО-77/10.08.2023 г. на директора на ТД на НАП- С.. Решението на ТД на НАП- С. е връчено на жалбоподателя на 14.08.2023 г., видно от представеното известие за доставяне по електронен път, а жалбата срещу него е подадена на 21.08.2023 г., лично от жалбоподателя

При тъка установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуална допустима като подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение № ПО-77/10.08.2023 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Настоящият съдебен състав, констатира, че в случая първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от „Млечен дол“ ЕООД са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК с ПНПОМ изх. № 0230022-023-0001987/21.07.2023 г., запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „Юробанк“ АД за сумата в размер на 196 809,00 лв.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая също не е

приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 от ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при стриктно спазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съдът приема, че ПНПОМ е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: от главния публичен изпълнител, в хода на висящо ревизионно производство, по мотивирано искане на орган по приходите, с цел да се предотвратят сделки и действия по разпореждане с имуществото на ревизираното дружество, които биха довели до невъзможност събирането на публични държавни вземания. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че не е нарушена разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, в който смисъл са изложени мотиви в обжалваното решение, които се споделят и от съда. Разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, следва да бъде тълкувана съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, регламентиран в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: охрана на събирането на публични държавни вземания. От друга страна всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

В конкретния случай публичният изпълнител е наложил обезпечителните мерки след като е извършил пълно проучване на имущественото състояние на ревизираното лице. Противно на доводите на жалбоподателя, с налагането на предварителните обезпечителни мерки, е спазен принципът на съразмерност, тъй като наложеното

обезпечение съответства на очаквания размер на задължението. Наложените обезпечителни мерки в пълна степен отговарят на критерия за съразмерност, тъй като не се засягат права в по-голяма степен от необходимото.

Въпросът относно размера на предполагаемите публични задължения на задълженото лице, не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, доколкото същият е от компетентността на органа по приходите, извършващ ревизията и за когото възниква задължение за изготвяне на ревизионен доклад и ревизионен акт съгласно нормите на ДОПК. Доколкото съответните задължения на ревизирувания субект за проверявания период се установяват в рамките на самото ревизионно производство, законодателят е регламентирал друг ред за разглеждане на евентуалните възражения по наличието или размера на тези задължения, е недопустимо произнасяне по тях в настоящото производство. Независимо от това, съдът съобрази, че в хода на настоящото производство бе представен като писмено доказателство РД № Р-22221023002309-092-001/26.10.2023 г. От същия се установява, че общият размер на предполагаемото бъдещо задължение възлиза на 259 809,00 лв. Запорът на банковите сметки на „Млечен дол“ ЕООД е в размер на 196 809,00 лв., като от общата сума на предполагаемото бъдещо задължения е извадена застрахователната стойност на запорираните вече МПС, като по този начин е спазена разпоредбата на чл. 6 от АПК. Изводът на органа по приходите за невъзможност или затруднено събиране на предполагаемите публични вземания се подкрепят и от данните по преписката, а именно от получения отговор от банката за недостатъчна наличност по сметката за покриване на публичните задължения на ревизираното лице.

С оглед горното, съдът приема, че налагането на заповест до размера на очакваното публично вземане, дължимо от дружеството, не е в нарушение на разпоредбата на чл. 198, т. 3 от ДОПК. Прилагането на процесната обезпечителна мярка се явява допустимо и законосъобразно, предвид засиления обществен интерес, презюмиран от разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. В този смисъл са и изложените от административния орган в обжалваното решение съображения, които изцяло се споделят от настоящия състав.

В допълнение следва да се отбележи, че аргументите, наведени в жалбата, касаещи нуждата да се съберат доказателства, които да сочат нередовност по отношение упражненото от страна на дружеството право на данъчен кредит, съдът намира за неотнормими. Това е така, поради факта, че обезпечението по чл. 121, ал. 1 ДОПК по естеството си е предварително и привременно, не е окончателно и безсрочно, то се базира на очакваното, а не на извършено установяване на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. Законодателят изрично е предвидил прилагането на този тип обезпечителни мерки като предварително - не за безспорно доказани, а за очаквани като размер публични задължения. Следователно, противно на доводите на жалбоподателя, не се изисква обезпечението да е базирано на доказателства, събрани и преценени в хода на самата ревизия.

В заключение, настоящият съдебен състав приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки при наличие предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК са законосъобразни, съответно жалбата

срещу него, като неоснователна, следва да се отхвърли.

Производството по чл.197, ал. 2- 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл.78, ал. 8, във връзка с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. С оглед фактичката и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 4, във връзка с чл.197, ал.3 от ДОПК, във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Млечен дол“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, с адрес за кореспонденция: [населено място], област С., [улица], представявано от управителя Х. П. срещу Решение № ПО-77/10.08.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите- С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001987/21.07.2023 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП- С. като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА „Млечен дол“ ЕООД,[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сумата от 100 лева. /сто лева/, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно, на основание чл. 197 ал.4 ДОПК и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: